

Dosarul nr. 2ra-1920/2021
2-190337144-01-2ra-01122021

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Sîngerei (H.Craveț)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (S.Procopciuc, N.Chircu, E.Grumeza)

DECIZIE

02 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Aliona Miron
Nina Vascan
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru

examinând cererea de recurs declarată de Chistol Eleonora, reprezentată de
avocatul Polivenco Victor,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Sima Danii
împotriva Eleonorei Chistol cu privire la evacuarea din imobil fără acordarea altui
spațiu locativ,

împotriva deciziei din 07 septembrie 2021 a Curții de Apel Bălți,

constată:

La data de 17 iunie 2019 Sima Danii a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Eleonorei Chistol solicitând evacuarea pârâtei din bunul imobil nr.
cadastral XXXXX, XXXXX și a construcțiilor aferente amplasate în XXXXX.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, este proprietara terenului de
pământ cu nr.cadastral XXXXX a casei de locuit cu nr.cadastral XXXXX și a
construcțiilor aferente - bucătărie de vară, șură, beci, situate în XXXXX, aceste
bunuri imobile fiindu-i donate de către mama sa, Valentina Danii.

Până în prezent, în gospodăria sa locuiește mama și sora sa, Eleonora Chistol,
care are un comportament indecent față de ea și mama lor.

A susținut reclamanta că, pârâta îi fură lucrurile personale și le înstrăinează, iar
la repetatele sale solicitări de a nu aborda așa comportament, pârâta nu reacționează,
fiind sesizate în acest sens și de organele de poliție, și de primar.

Prin hotărârea din 12 noiembrie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei
acțiunea depusă de către Sima Danii a fost admisă și a fost evacuată Eleonora Chistol
împreună cu toate bunurile sale din casa de locuit cu nr.cadastral XXXXX și din
construcțiile accesorii aflate pe terenul cu nr.cadastral XXXXX situate în XXXXX
fără acordarea altui spațiu locativ.

Prin decizia din 26 martie 2020 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de către Eleonora Chistol și a fost menținută hotărârea din 12 noiembrie 2019 a Judecătorei Bălți, sediul Sîngerei.

Prin decizia din 23 aprilie 2021 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de Eleonora Chistol, casată decizia Curții de Apel Bălți din 26 martie 2020 și remisă cauză la rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 07 septembrie 2021 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de Eleonora Chistol și s-a menținut hotărârea din 12 noiembrie 2019 a Judecătorei Bălți, sediul Sîngerei.

La 01 noiembrie 2021 Eleonora Chistol, reprezentată de avocatul Polivenco Victor a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului.

S-a relatat că instanța de apel eronat a interpretat prevederile art. 635 Cod civil și nu a aplicat prevederile art. 308 Cod Civil, art. 435 Cod Civil în partea ce ține de lipsa dreptului Eleonorei Chistol la abitație în construcția amplasată în XXXXX cu nr. cadastral XXXXX.

S-a menționat că Eleonora Chistol dispune de dreptul de abitație în imobilul cu nr. cadastral XXXXX confirmat prin adeverința nr. 399 din 02.07.2019 eliberată de XXXXX.

Astfel, adeverința menționată face trimitere la manifestarea de voință a proprietarilor construcțiilor amplasate pe terenul cu nr. cadastral XXXXX de a acorda Eleonorei Chistol dreptul de abitație până ca acestea să fie donate intimatei Danii Sima.

Consideră Eleonora Chistol, reprezentată de avocatul Polivenco Victor că această manifestare de voință este opozabilă terților și anume intimatei Danii Sima care face parte din familia Eleonorei Chistol, fiind sora acesteia și cu siguranță a cunoscut că părinții lor, au oferit dreptul de abitație acesteia în construcția auxiliară.

În acest caz, actul juridic ce oferă dreptul la abitație Eleonorei Chistol, nu urma să fie notat în registrele de stat, or, conform art. 435 alin. (1) Cod civil, în cazurile prevăzute de lege, drepturile, actele, faptele sau raporturile juridice devin opozabile terților exclusiv prin notare, dacă nu se dovedește că au fost cunoscute pe altă cale, în afara cazului în care din lege rezultă că simpla cunoaștere a acestora nu este suficientă pentru a suplini lipsa de publicitate. În caz de conflict de drepturi care provin de la un autor comun, se aplică în mod corespunzător dispozițiile art.426, 427 și 430 Cod civil.

Relatează recurenta că, conform art. 635 alin. (2) Cod civil, titularul dreptului de abitație are dreptul să locuiască în locuința unei alte persoane împreună cu soțul și copiii săi chiar dacă nu a fost căsătorit sau nu avea copii la data la care s-a constituit abitația, precum și împreună cu părinții ori cu alte persoane aflate în întreținere.

Prin urmare, instanța de apel eronat a interpretat faptul că, dreptul de abitație deținut de către Eleonora Chistol nu este opozabil lui Danii Sima, or, de către ultima

a fost cunoscută voința părinților care au permis lui Eleonora Chistol de a locui în casa părintească, circumstanțe de fapt ce se încadrează în noțiunea de act juridic prevăzută de art. 308 Cod civil.

Menționează Eleonora Chistol, reprezentată de avocatul Polivenco Victor și prevederile art. 313 alin. (3) Cod civil conform căruia valabilitatea manifestării de voință nu este afectată de decesul persoanei care și-a exprimat voința, sau de instituirea unei măsuri de ocrotire judiciare asupra persoanei, dacă aceste evenimente au avut loc după exprimarea voinței.

La 01 decembrie 2019 în adresa intimătei Danii Sima a fost expediată copia recursului declarat de Eleonora Chistol, reprezentată de avocatul Polivenco Victor, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței. Însă, aceasta nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referințe în termenul stabilit.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Cod de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 09 februarie 2022 a considerat recursul declarat de Eleonora Chistol, reprezentată de avocatul Polivenco Victor admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu articolul 441 din Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Articolul 444 din Codul de procedură civilă consemnează că, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Examinând recursul declarat, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție îl consideră întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea integrală a deciziei din 07 septembrie 2021 a Curții de Apel Bălți și a hotărârii din 12 noiembrie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii, pentru motivele ce succed.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Din materialele cauzei, Colegiul reține că la 17 iunie 2019 Sima Danii a depus cerere de chemare în judecată împotriva Eleonorei Chistol solicitând evacuarea pârâtei din bunul imobil nr.cadastral XXXXX, XXXXX și a construcțiilor aferente amplasate în XXXXX.

Prin hotărârea din 12 noiembrie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei acțiunea depusă de către Sima Danii a fost admisă și a fost evacuată Eleonora Chistol împreună cu toate bunurile sale din casa de locuit cu nr.cadastral XXXXX și din construcțiile accesorii aflate pe terenul cu nr.cadastral XXXXX situate în XXXXX fără acordarea altui spațiu locativ.

Judecând cauza în ordine de apel, instanța de apel prin decizia din 07 septembrie 2021 a Curții de Apel Bălți a respins apelul declarat de Eleonora Chistol și a menținut hotărârea din 12 noiembrie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că apelanta Eleonora Chistol nu întrunește calitățile unui posesor de drept real limitat: nu deține dreptul de uz și abitație, nu e nici locatar, nici comodat, nici coproprietar.

A conchis instanța de apel că proprietatea are un caracter exclusiv, adică proprietarul în exclusivitate posedă, folosește și dispune de proprietatea sa. În virtutea acestei puteri exclusive, proprietarul poate face asupra bunurilor sale orice act, cu condiția ca aceste acte să nu contravină legii și să nu aducă atingeri drepturilor unui terț. În exercitarea împuternicirilor sale, toate celelalte persoane sunt înlăturate, având obligația de a nu împiedica proprietarului în exercitarea dreptului de proprietate. Eleonora Chistol nu a prezentat careva probe justificate, precum că ea are dreptul de abitație.

Cu referire la argumentul apelantei Eleonora Chistol precum că, a fost lipsită de proprietate ca urmare a acțiunilor mamei sale Danii Valentina care a moștenit bunul imobil litigios după decesul tatălui și în lipsa acordului ei a donat bunul imobil surorii Sima Danii, instanța de apel a reținut că, intimata Sima Danii este proprietara de drept a bunului imobil în baza contractului de donație 5582 din 04.10.2010, contract care este valabil, nefiind contestat de către Eleonora Chistol.

La fel, a reținut instanța de apel că Danii Valentina a devenit proprietar al bunurilor donate fiicei sale Danii Sima în baza Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr.XXXXX, certificat de moștenitor legal nr.5492 din 29 septembrie 1992, acte ce nu au fost contestate de Eleonora Chistol. Astfel, Valentina Danii fiind proprietar exclusiv al bunurilor imobile era în drept să-și doneze aceste bunuri, nefiind grevate, fără a avea acordul din partea terților, inclusiv și a fiicei sale Eleonora Chistol.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, a ajuns la concluzia că soluția dată de către instanțele ierarhic inferioare este greșită reieșind din următoarele.

Din actele cauzei, instanța de recurs a stabilit că, reclamanta Sima Danii susține că este proprietara terenului de pământ cu nr.cadastral XXXXX, a casei de locuit cu nr.cadastral XXXXX și a construcțiilor aferente - bucătărie de vară, șură, beci, situate în XXXXX, aceste bunuri imobile fiindu-i donate de către mama sa, Valentina Danii. Până în prezent, în gospodăria sa locuiește mama și sora sa, Eleonora Chistol, care are un comportament indecent față de ea și mama lor.

Tot din actele cauzei rezultă că, Valentina Danii, în baza contractului de donație nr. 5582 din 04 octombrie 2010, a donat fiicei sale, Sima Danii terenul pentru construcții cu nr. cadastral XXXXX, cu suprafața totală de 0,1851 ha, casa de locuit cu nr. cadastral XXXXX, cu suprafața totală de 86,9 m. p., construcțiile accesorii cu nr.cadastral XXXXX, cu suprafața totală de 55,7 m. p. și nr. cadastral XXXXX, cu suprafața totală de 10,1 m. p., construcție subterană cu nr. cadastral XXXXX, cu suprafața totală de 9,6 m. p. și construcție accesorie cu nr. cadastral XXXXX, cu suprafața totală de 16 m. p., toate situate în XXXXX (f. d. 8, 9).

De asemenea, materialele cauzei denotă că, potrivit adeverinței eliberate de XXXXX nr.399 din 02.07.2019, Eleonora Chistol născută la XXXXX, de la naștere până în anul 1988 a locuit în casa părintească, iar din 1988 a locuit împreună cu soțul

ei, XXXXX (decedat XXXXX) în aceeași gospodărie, într-o anexă, sarai, în care locuiește și în prezent, nu dispune de alt spațiu locativ (f.d.29).

Totodată, conform adeverințe nr.393 din 28 iunie 2019 Eleonora Chistol născută la XXXXX, locuitor al satului XXXXX locuiește de una singură în casa de locuit (anexă) cu numărul contului 647 conform Registrului de evidență a Gospodăriilor Populației nr.7 pag.80 (f.d.30).

Conform art. 125 din Codul cu privire la locuințe al RSS Moldovenești, în vigoare la momentul acordării spațiului locativ recurentei, cetățenii, care au în proprietate personală o casă de locuit (o parte de casă), se folosesc de ea pentru domicilierea personală și domicilierea membrilor familiilor lor. Ei sînt în drept să instaleze în casă alți cetățeni, precum și s-o deie cu chirie pe baza condițiilor și în modul, stabilite prin legislația Uniunii R.S.S., prin prezentul Cod și prin altă legislație a R.S.S. Moldovenești.

Analizînd circumstanțele cauzei prin prisma art. 125 din Codul cu privire la locuințe al RSS Moldovenești, instanța de recurs conchide că recurenta Eleonora Chistol a obținut dreptul de abitație din momentul nașterii acesteia și instalării cu traiul de către părinți în gospodăria dată, unde are viza de domiciliu, a locuit și locuiește pînă la moment în această gospodărie.

În condițiile respective, Colegiul civil subliniază că Eleonora Chistol are viză de domiciliu în satul XXXXX, în gospodăria părinților, și prin urmare nu poate fi reținut argumentul instanței de apel că Eleonora Chistol nu întrunește calitățile unui posesor de drept real limitat, nu deține dreptul de uz și abitație, nu e nici locatar, nici comodat, nici coproprietar.

Or, recurenta Eleonora Chistol este titulară a dreptului real și anume a dreptului de abitație și acest drept este opozabil intimatei Sima Danii, deoarece ultima, cunoștea la momentul acceptării donației din 04 octombrie 2010, că în imobilul donat, în construcția auxiliară locuiește sora sa, Eleonora Chistol, fapt care a fost acceptat de Sima Danii pînă în anul 2019, momentul depunerii prezentei acțiuni în instanța de judecată.

La fel, este greșită aprecierea instanțelor de judecată ierahic inferioare în vederea admiterii acțiunii precum că Sima Danii este proprietara bunului imobil în temeiul contractului de donație nr. 5582 din 04 octombrie 2010, care este valabil și care nu a fost contestat de recurenta Eleonora Chistol.

În acest sens, instanța de recurs reține prevederile art. 581 alin. (1) Cod civil, în redacția modernizată, care prevede că, proprietarul unui bun are dreptul de a i se recunoaște dreptul de proprietate și de a obține sau recupera posesia sa de la oricare persoană care îl stăpînește de fapt, cu excepția cazului în care acea persoană are un drept de a poseda bunul, în sensul art.484 alin.(3), opozabil proprietarului.

Mai mult, art. 494 alin. (4) din același cod prevede că, acțiunea poate fi, de asemenea, îndreptată împotriva posesorului mijlocit sub nume de proprietar care tulbură ilegal posesia posesorului nemijlocit de drept limitat, încălcînd condițiile raportului juridic dintre ei. Această regulă se aplică și posesorului mijlocit de drept limitat care tulbură ilegal exercitarea posesiei posesorului nemijlocit de drept limitat, încălcînd astfel condițiile raportului juridic dintre ei.

Conform art. 635 alin.(2), (3) Cod civil, în redacția modernizată, titularul dreptului de abitație are dreptul să locuiască în locuința unei alte persoane împreună

cu soțul și copiii săi chiar dacă nu a fost căsătorit sau nu avea copii la data la care s-a constituit abitația, precum și împreună cu părinții ori cu alte persoane aflate în întreținere. Uzul și abitația se constituie în temeiul unui act juridic ori al legii.

Totodată, Colegiul lărgit reține și prevederile art.426 Cod civil, în redacția pînă la 01 martie 2019, care stipulează că, în cazul în care două sau mai multe persoane au fost îndreptățite să dobîndească, prin acte încheiate cu același titular al dreptului înregistrat, drepturi care se exclud reciproc, cel care a depus primul cererea de înregistrare a dreptului său va fi considerat titular al dreptului supus înregistrării și va fi înregistrat ca atare, indiferent de data titlului în temeiul căruia s-a efectuat înregistrarea în registru ori cine era în posesia obiectului dreptului supus înregistrării. În privința cererilor de înregistrare ale celorlalți solicitanți, registratorul va refuza înregistrarea în acel registru.

În acest caz, actul juridic ce oferă dreptul la abitație Eleonorei Chistol, nu urma să fie notat în registrele de stat, or, conform art. 435 alin. (1) Cod civil, în redacția pînă la 01 martie 2019, în cazurile prevăzute de lege, drepturile, actele, faptele sau raporturile juridice devin opozabile terților exclusiv prin notare, dacă nu se dovedește că au fost cunoscute pe altă cale, în afara cazului în care din lege rezultă că simpla cunoaștere a acestora nu este suficientă pentru a suplini lipsa de publicitate. În caz de conflict de drepturi care provin de la un autor comun, se aplică în mod corespunzător dispozițiile art. art.426, 427 și 430 Cod civil.

În temeiul celor expuse, Colegiul lărgit consideră că, la caz nu pot fi aplicate prevederile art. 4 alin. (1), (2) și (5¹) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543-XIII din 25 februarie 1998 precum și art. art. 24 alin. (3) și (4) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543- XIII din 25 februarie 1998, în subcapitolul III al fiecărui capitol din registrul bunurilor imobile se fac înscrieri referitoare la alte drepturi reale și la alte grevări.

Or, din actele cauzei rezultă cu certitudine că, recurenta Eleonora Chistol dispune de dreptul de abitație în imobilul cu nr. cadastral XXXXX, construcție auxiliară, confirmată prin adeverința nr. 399 din 02.07.2019 eliberată de XXXXX.

Mai mult, Colegiul decelează că reclamanta Sima Danii solicită evacuarea surorii sale, Eleonora Chistol din construcția auxiliară, în care locuiește și în prezent nu dispune de alt spațiu locativ. Or, prin evacuarea Eleonorei Chistol din acest spațiu locativ ar leza direct dreptul Eleonorei Chistol garantat de art. 8 CEDO și anume dreptul la respectarea domiciliului.

Astfel, potrivit jurisprudenței Curții Europene, calificarea de „domiciliu” dată unui imobil nu se limitează la acele bunuri care sunt ocupate în mod legal sau care au fost stabilite în mod legal. Noțiunea de „acasă” este un concept autonom care nu depinde de clasificarea în conformitate cu dreptul intern. Dacă o locuință anume constituie sau nu o „casă” care atrage protecția art. 8 alin. (1) din CEDO va depinde de circumstanțele de fapt, respectiv de existența unor legături suficiente și continue cu un loc specific (a se vedea, spre exemplu, cauzele Buckley vs Marea Britanie din 25 septembrie 1996, parag. 54 sau McCANN vs Marea Britanie, 13 mai 2008, parag. 46; Yevgheniy Zakharov vs Federația Rusă, 14 martie 2017, parag. 30 sau Shvidkiye vs Federația Rusă, 25 iulie 2017, parag. 29).

În acest context este de menționat că, art.8 CEDO, protejează dreptul persoanei la respectarea domiciliului, or, art.8 CEDO trebuie interpretat în sensul că domiciliul

unei persoane este legat de viața privată a acesteia. De asemenea, prin noțiunea de domiciliu se înțelege anume locul unde o persoană trăiește în mod permanent.

Reieșind din cele expuse, în coraport cu solicitarea de a dispune evacuarea Eleonorei Chistol din construcția aferentă, sarai, amplasată în s.Copăceni, raionul Sîngerei, Colegiul civil menționează că, prin admiterea cerinței înaintate de Sima Danii se va aduce atingere directă dreptului Eleonorei Chistol garantat de art.8 CEDO și anume dreptul la respectarea domiciliului.

La caz, Colegiul ajunge la concluzia că prin solicitarea reclamantei Sima Danii de a dispune evacuarea Eleonorei Chistol se aduce atingere unui drept garantat de convenție, a unui drept care la rândul său este unul real și concret, or cerința respectivă a reclamantei Sima Danii nu este proporțională în raport cu scopul legitim urmărit.

Cu referire la aspectul ce ține de faptul că amestecul în respectarea dreptului la domiciliu trebuie să fie necesară într-o societate democratică, Colegiul civil menționează că art.8 CEDO indică, că ingerință este considerată ca „necesară într-o societate democratică” pentru atingerea unui scop legitim și dacă răspunde unei „nevoi sociale imperioase”. De atfel, Colegiul indică că nu s-a stabilit asemenea nevoi sociale imperioase, care ar justifica ingerința în exercitarea unui drept garantat de Convenție, iar reclamanta Danii Sima nu a demonstrat existența unor rațiuni suficient de convingătoare, serioase și pertinente cazului, care să justifice ingerința în dreptul de care dispune Eleonora Chistol - dreptul la respectarea domiciliului.

Relevant speție este și cauza Connors vs Regatul Unit (nr.66746/01 par.81-84, 27 mai 2004), unde Curtea a statuat cu valoare de principiu în privința „necesității” unei ingerințe în dreptul la domiciliu, și anume, ingerința va fi considerată „necesară într-o societate democratică” pentru un scop legitim, dacă răspunde unei „nevoi acute” și dacă este proporțională cu scopul urmărit.

Prin urmare, cerința de evacuare a Eleonorei Chistol soldată cu pierderea locuinței de către o persoană în vîrstă de 77 de ani, care nu deține un alt imobil, locuiește de la naștere în acest imobil, constituie o ingerință în dreptul său la respectarea domiciliului.

Din perspectivă dată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că instanțele ierarhic inferioare nu au dat nici o explicație sau argument plauzibil care să demonstreze că evacuarea recurentei Eleonora Chistol a fost necesară.

De altfel, instanțele de judecată inferioare nu au acordat o pondere suficientă modului de viață al recurentei. În astfel de împrejurări, instanțele de judecată au aplicat evacuarea recurentei fără a pune în balanță drepturile concurente.

Or, potrivit art. 307 alin. (1) Cod civil, orice persoană este îndreptățită să posede un bun în urma unei examinări diligente, necesare în raporturile civile caracteristice speței.

Drept consecință, instanța de recurs acceptă criticile recurentei potrivit căror instanțele de judecată inferioare au omis să pună în echilibru drepturile concurente ale părților implicate în proces, în special, dreptul de proprietate a lui Sima Danii și dreptul la respectarea domiciliului al Eleonorei Chistol într-o măsură compatibilă cu art. 8 din CEDO.

Efectul acestor încălcări de legalitate, și anume, devierile de administrare a dreptului material afectează echitatea procedurii în ansamblu și calitatea hotărârilor judecătorești pronunțate în prima și a doua instanță impusă de articolul 130 alin. (4) și art. 239 din Codul de procedură civilă. Or, la deliberarea deciziei, Curtea de Apel Bălți nu a decis, în mod convingător, legea aplicabilă speței și nu a apreciat just ansamblul de probe anexat la materialele cauzei.

Având în vedere problemele de drept ridicate în speță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul depus de Eleonora Chistol, reprezentată de avocatul Polivenco Victor și de a casa decizia din 07 septembrie 2021 a Curții de Apel Bălți și hotărârea din 12 noiembrie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În conformitate cu articolul 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Eleonora Chistol, reprezentată de avocatul Polivenco Victor.

Se casează integral decizia din 07 septembrie 2021 a Curții de Apel Bălți și hotărârea din 12 noiembrie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Sima Danii împotriva Eleonorei Chistol cu privire la evacuarea din imobil fără acordarea altui spațiu locativ și se pronunță o nouă hotărâre, prin care:

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Sima Danii împotriva Eleonorei Chistol cu privire la evacuarea din imobil fără acordarea altui spațiu locativ.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Aliona Miron

Nina Vascan

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru